

بررسی و مطالعه کشت پیاز در بین ردیف‌های کاشت هندوانه غیر فصلی در منطقه جیرفت

غلامرضا افشارمنش

به منظور استفاده بهینه و هر چه بیشتر از اراضی زیر کشت هندوانه و اختصاص دادن فاصله زیاد (۴-۶ متر) بین ردیف‌های این محصول در کشت غیر فصلی و زیر پلاستیک به کشت پیاز خوراکی آزمایشی در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در سه تکرار در سالهای زراعی (۷۹-۸۰) و (۸۰-۸۱) به مدت دو سال زراعی در اراضی مرکز تحقیقات کشاورزی به مرحله اجرا رسیدتیمارهای مورد آزمایش عبارت بودند از ۱- پیاز

خالص که بصورت فاروئی کاشته می شد (2) (B1) - پیاز خالص که بصورت ردیفی کرتی کاشته می شد (3) (B2) - کشت هندوانه بصورت خالص یا تک کشتی (4) (A) - کشت پیاز در بین ردیف های هندوانه که کاشت پیاز بصورت فاروئی بود (5) (AB1) - کشت پیاز در بین ردیف های هندوانه که کاشت پیاز بصورت کرتی ردیفی بود (AB2). رقم انتخاب برای پیاز رقم زودرس و روز کوتاه پریمورا و برای هندوانه رقم چالستونگری بود. نتایج بدست آمده از سال اول آزمایش حاکی از آن است که در عملکرد پیاز در حالات مختلف تک کشتی و مخلوط اختلاف معنی داری مشاهده نگردید ولی در مجموع عملکرد پیاز در کاشت فاروئی ۶۲/۹۵ تن در هکتار (B1) که نسبت به روش کاشت کرتی ردیفی (67/58) (B2) تن در هکتار برتری نشان داد. بالاترین عملکرد پیاز از کشت مخلوط هندوانه با پیاز که پیاز به صورت کرتی ردیفی کشت شده بود (AB2) به میزان ۶۸/۷۲ تن در هکتار حاصل گردید و بین عملکردهای هندوانه در حالات مختلف اختلافی از نظر آماری مشاهده نشد. در سال دوم آزمایش برخلاف سال اول بین عملکرد پیاز در حالات مختلف اختلاف در سطح آماری ۱٪ معنی دار بوده و بالاترین عملکردها از تیمار کشت پیاز در بین ردیف های هندوانه که کاشت پیاز به صورت فاروئی (AB1) به میزان ۷۶/۶۳ و تیمار کشت پیاز به صورت فاروئی (B1) به میزان ۷۷/۱۳ تن در هکتار بود. محاسبه LER نشان داد در مجموع دو سال کشت بصورت هندوانه و پیاز بالاتر از واحد یا یک بود و برتری کشت مخلوط ثابت گردید. و از نظر معادل عملکردهای کل نشان داده شد که افزایش محصول در حالات مخلوط بین ۸۱ تا ۱۰۱ درصد می باشد